

[Thorndahl]

net, sundhedsvæsenet og dele af den sociale service. Dens tilbud har ikke blot formelt været åbne for alle, som har haft brug for dens tilbud, men den er også i vidt omfang blevet benyttet af alle sociale grupper. Dette har på den ene side betydet, at interessen ikke har været koncentreret om de fattige, men det har antagelig også været medvirkende til, at servicestandarden generelt er blevet ret høj og ensartet, og at man har undgået segregerende særbehandling af visse grupper. Uddannelsesvæsenet og boligpolitikken har dog givet større fordele til de øvre indtægtsklasser end til de lavere, ligesom skattepolitikken i så høj grad har taget hensyn til mellem- og højindtægterne, at beskatningen af lave indtægter er blevet ret høj.

Et andet træk i dansk politik er, at den med enkelte undtagelser (f. eks. handicapforsorgen) ikke har lagt vægt på specifikke foranstaltninger til forebyggelse af fattigdom. Man har ret passivt accepteret den stigende grad af udstødning fra arbejdsmarkedet, som ville have ført til udbredt fattigdom, såfremt samfundet ikke havde givet en ret betydelig compensation ved hjælp af sociale sikringsydelser til alle, der ikke har egen indkomst.

Det er også fremskridtspartiets opfattelse, at vor sociale politik og vore såkaldte gratisydelser eller subsidierede ydelser er blevet alt for generelt tildelt med følgende tre konsekvenser, som vi mener samfundsmæssigt er særdeles uheldige:

1. Det samlede offentlige ressourceforbrug bliver for stort, fordi de offentlige ydelser er gratis eller i betydeligt omfang subsidierede.
2. De dårligst stillede bliver ladt i stikken på grund af ydelseernes generelle karakter.
3. Den offentlige sektors personaleforbrug vokser unødvendigt, fordi den i vidt omfang beskæftiger sig med tildeling af offentlige ydelser til medborgere, der reelt ikke har brug for ydelsen.

Besvarelse (29/3 82):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Den nævnte rapport anvender fattigdom som et relativt begreb. Dens konklusion siger dermed noget om karakteren af den fordelingspolitik, der har været ført.

Regeringen betragter rapporten som et værdifuldt dokumentationsmateriale, der sammen med Børnekommissionens betænk-

ning fra 1981 og betænkningerne fra Ældrekommissionen og Lavindkomstkommissionen, der begge kommer i år, kan danne grundlag for videre overvejelser om fordelingspolitikens udformning.

Spm. nr. 478

Til *industriministeren* (23/3 82) af:

Thorndahl (FP):

»Vil regeringen søge at begrænse den butiksdød, der truer mange af vore små detailbutikker først og fremmest i landsbyer, men også i de større byområder, som følge af omsætningsstigningen i supermarkeder og discountbutikker, ved at ophæve butikslovens lukketidsbestemmelser?«

Begrundelse

Mange af vore mindre detailbutikker vil ikke kunne overleve de næste år, hvis staten ikke gør noget for at bevare dem. Denne butiksdød vil først og fremmest få katastrofale konsekvenser for dagligvareforsyningen i vore landsbyer og tyndt befolkede områder. Konsekvenser, som vil være meget alvorlige for de mange af vore ældre og svagelige, som bor i disse områder.

En ophævelse af butikslovens lukketidsbestemmelser vil være en vældig hjælp for disse truede detailforretninger, der jo i vidt omfang først og fremmest drives af indehaveren. De små butikker har ingen chance for økonomisk at konkurrere med supermarkederne og discountbutikkerne, der til gengæld stort set vil være nødt til alene at have åbent inden for normal åbningstid. En ophævelse af lukketidsbestemmelserne vil derfor give de små detailforretninger nogle konkurrencemæssige fordele, idet de vil kunne holde åbent ved indehaveren eller indehaverens familie på tidspunkter, hvor det ikke er økonomisk muligt for de store butikker at holde åbent. Af andre fordele kan nævnes, at en fri åbningstid vil skabe nye arbejdspladser, idet den lille handlende vil lade butikken passe af fremmed arbejdskraft i dagtimerne og selv tage tønnen på de tidspunkter, hvor der skal betales overtidsbetaling, helligdagstillæg m.v., at den frie åbningstid vil gavne forbrugerne og især de enlige, udearbejdende forsørgere, som i øjeblikket tvinges til at købe ukritisk ind i huj og hast. Den nuværende praksis for